

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Московский консерватор

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX

No 67 (2483).

ЧЕТВЕР, 1 ЧЕРВНЯ 1978 року. Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

Сьогодні вулиці Кіровограда спалахнули червоними галустками святоково одягнених піонерів, що з'їждять у місто з усіх кінців області. Сьогодні у школярів свято — обласний зліт правофлангових загонів, присвячений 60-річчю ВЛКСМ. Зліт, на якому піонери підіють підсумки Всесоюзного піонерського маршу, що тривав увесь навчальний рік. Свято, бо зів'язати піонерам Кіровоградщини і справді є чим.

Така вже традиція, що про свої ударні справи звітують кращі з кращих. Близько тисячі піонерських загонів області визнано правофланговими на піонерському марші. Двадцять шість із них удостоїлись права звітувати. Тим, що приїхав сьогодні до обласного центру, є що розповісти своїм товаришам. Учасники зльоту познайомляться з головою

ЗАВЖДИ НА ПОГОТОВІ!

Олександрійського районного піонерського штабу шестикласником цукрозаводської восьмирічної школи Сашком Каєнком. Це він разом зі своїм другом Сергієм Шевченком дев'ятнадцятого травня, ризикуючи життям, урятували другокласника цієї школи, який, їдучи на велосипеді, зірвався з кручі і впав у річку.

Багато цікавого про життя свого загону зможуть розповісти Сашко Пищенко та його однокурсники з Григорівської восьмирічної школи Світловодського району. Загин імені Павки Корчагіна звання профвоflanгового носить недержимо. Крокуючи маршрутом «У країну знань», піонери оголосили війну трійці. З вісімнадцяти піонерів, що вчаться в їхньому класі, шість закінчили навчальний рік з відмінними оцінками, одинадцять на «5» і «4». Добре знають шестикласників і в місцевому колгоспі імені Куйбишева. Восени правління господарства відзначило п'ятнадцятьох членів загону цінними подарунками за допомогу на полях. 12 тонн картоплі зібрали школярі на колгоспному полі, очистили 18 тонн кукурудзи, обкопали 108 дерев. А нинішньої весни посадили в сад 250 дерев. Допомогають шестикласники й на молочнотоварній фермі — доглядають за тваринами, часто виступають перед працівниками ферми з концертами.

Той, хто познайомиться із Сашком Прислечем, головою ради загону імені Чапаєва середньої школи № 6 м. Новоукраїнки, та його однокурсниками, той дізнається про велику пошукову роботу, яку провадять піонери. Новоукраїнська районна рада Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна нещодавно узагальнила досвід роботи загону по вихованню піонерів на прикладі життя і подвигу героя, ім'я якого носить заїгн.

Ось які вони всі, 386 піонерів право-
флангових загонів, учасники сьогодніш-
нього обласного зльоту. Ось які їхні
піонерські справи. Та, говорячи про ус-
піхи, здобуті в ході маршу, вони обо-
в'язково акцентуватимуть свою увагу і
на тих великих завданнях, що їх поста-
вили перед піонерами XVIII з'їзд
ВЛКСМ, XXIII з'їзд комсомолу України.
Сьогодні вони говоримуть про це на
зльоті. Завтра повезуть це у свої міста
і села, у свої піонерські дружини,
в піонерські табори. Разом з усіма їм
виконувати ці завдання, крокувати піо-
нерським маршем, щоб гідно зустріти
славу дату в житті старшого брата —
Ленінського комсомолу.

СЕРДЕЧНА ЗУСТРІЧ НА ЧЕХОСЛОВАЦЬКІЙ ЗЕМЛІ

ПРАГА. (ТАРС) 30 травня в столицю братньої Чехословаччини прибула радянська партійно-урядова делегація на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР товаришем Л. І. Брежнєвим.

Біля трапа літака товариша Л. І. Брежньєва, членів делегації по-братерському тепло, сердечно вітав Генеральний секретар ЦК КПЧ, президент ЧССР Г. Гусак.

По шляху слідування з аеродрому в Празький Град, де під час візиту буде резиденція радянської делегації, сотні тисяч трудящих столиці ЧСР гаряче і сердечно вітали радянських гостей і чехословачьких керівників.

Зустріч радянської партійно-урядової делегації вилізлася в яскраву маніфестацію непереможної дружби ЧССР і СРСР. КНЧ і КПРС, з новою силою продемонструвала глибокі братерські почуття, які об'єднують чехословацький і радянський народи.

30 травня в Празькому Граді відбулась розмова Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва з Генеральним секретарем ЦК КПЧ, президентом ЧССР Г. Гусаком.

Керівники двох братніх партій і соціалістичних держав домовились про порядок переговорів між партійно-урядовими делегаціями СРСР і ЧССР. Відбувся також обмін думками у зв'язку з розроб-

Розмова Л. І. Брежнєва з Г. Гусаком

кою і погодженням документа
щодо підсумків візиту радян-
ської делегації в Чехословач-
чину.

Зустріч товаришів Л. І. Брежнєва і Г. Гусака пройшла в атмосфері повного взаєморозуміння, сердечності і дружби. (ТАРС).

КОМСОМОЛЬСКИЙ ТЕЛЕТАЙП

НА ЧІСЛЬНІЙ МІСЦІ У ПРОГРАМІ ПЛАНОВОГО СЕМІНАРУ КІРОВОГРАДСЬКОГО РАЙКОМУ КОМСОМОЛУ СТОЯЛО ПИТАННЯ ПРО ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ XVIII ЗІЗДУ ВЛКСМ. Учасники семінару — секретарі первинних комсомольських організацій — дізналися прохід комсомольських зборів, присвячених цьому питанню. Велику увагу було приділено підготовці до участі комсомольців у загальносоюзних зборах. Колективський взаємодістали рекомендації щодо комплектування гуртків політосвіти до нового навчального року.

УРОЖАЙ-78: АДРЕСИ ДОСВІДУ

Плече товариша

Як бойську програму дії сприйняли комсомольці і молодь міста Кіровограда і Кіровоградського району промовою Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва на XVIII з'їзді ВЛКСМ. Яскравим прикладом дружби і взаємодопомоги між молоддю міста і району була зустріч представників комсомольських організацій заводів і фабрик з молодими хліборобами райс-ну. Юні червонозорівці, робітники заводів друкарських машинних та радіовиробів, взуттєвої фабрики, інших промислових підприємств обласного центру разом з хліборобами колгоспів імені Шевченка, «Росія», імені Ватутіна, імені Чапаєва, імені Петровського виробили і прийняли умови соціалістичного змагання, уклали договори на трудове суперництво.

Забезпечення, що розгортається між молодіжними колективами, допоможе молодим механізмам запровадити найбільш раціональні прийоми, підготовки і використання сільськогосподарської техніки, застосувати передові методи праці, підвищувати свою ділову кваліфікацію та рівень економічних знань, оволодіти суміжними професіями, не допускаючи порушень виробничої і трудової дисципліни. Все це сприятиме підвищенню врожайності полів, збільшенню збору зерна, цукрової сировини, іншої сільськогосподарської продукції.

Договір на трудове суперництво покладає велику відповідальність і на молодіжні колективи промислових підприємств міста. Молоді робітники дали слово збільшити процент здачі готової продукції з першого проявлення, значис підвищити продуктивність праці, систематично виконувати норми виробітку.

Плече товариша. Його відчуватимуть молоді колгоспники і в гарячі години догляду за посівами та збирання врожаю, і в години відпочинку. До молодих хліборобів прийдуть їхні заводські ровесники, щоб допомогти लागодити сільськогосподарську техніку, виготовити запасні частини до машин. Через день-два разом вони формуватимуть густоту рослин на посівах, доглядатимуть за чистотою полів, ходитимуть у походи, вивчатимуть історію бойової і трудової слави батьків, ознайомляться з діяльністю перших комсомольців Кіровоградщини.

Дружба, що зародилася між секретарем комітету комсомолу заводу радіовиробів Володимиром Цапенком та ватажком сільської могоди колгоспу імені Жданова Василем Миронюком, могодами робітниками і комсомольськомолодіжниками колективами колгоспів імені Фрунзе, імені Ватутіна та інших, взеємо збагачує юнаків і дівчат, надає їм нові трудові успіхи в цеху і на полях, дає змогу в будь-яку хвилину відшукати надійне плече ровесника.

Чотиринадцять комсомольсько-молодіжних ланок господарств Кіровоградського району борються за високий урожай кукурудзи. По 75 центнерів зерна цієї культури з кожного гектара дали слово одержати молоді хлібороби першої тракторної бригади колгоспу імені Ватутіна. Тут комсомольсько-молодіжну ланку очолює Георгій Хоменко. Почини ініціаторів підтримали молодіжні колективи колгоспів імені Карла Маркса, імені Жданова, де ланковими Володимир Бондаренко і Леонід Мачула, та багатьох інших господарств. Переможців соціалістичного змагання буде нагороджено вимпелами Кіровоградського міського та районного комітетів комсомолу, перехідними кубками, шкільними подарунками. А кращі комсомольсько-молодіжні ланки по вирощуванню кукурудзи та цукрових буряків одержать іменні сівалки, виготовлені комсомольцями і молоддю міста понад план із зиском власних матеріалів.

В. ШАРІЙ.

працівник редакції газети «Зоря комунізму».

1 червня—Міжнародний день захисту дітей

На фото: дівчатка з дитсадка № 22 м. Кіровограда.

ФОТО В. ГРИБА.

ВСЕМІРНО ПІДТРИМУВАТИ ГРОМАДСЬКУ АКТИВНІСТЬ, ТВОРИТИ ІНІЦІАТИВУ МОЛОДІ, ШИРОКО ЗАЛУЧАТИ ЧЛЕНІВ ВЛКСМ ДО ОБГОВОРЕННЯ, ВИРОБЛЕННЯ І ЗДІЙСНЕННЯ КОМСОМОЛЬСЬКИХ РІШЕНЬ. ДОБИВАТИСЯ, ЩОБ КОМСОМОЛЬЦІ ПОСТІЙНО ВИКОНУВАЛИ ДОРУЧЕННЯ, ВРАХОВУВАТИ ПРИ ЦЬОМУ ЇХ ПРАГНЕННЯ, ЗДІВНОСТІ І ІНТЕРЕСИ ОРГАНІЗАЦІЇ.

(З резолюції XVIII з'їзду ВЛКСМ).

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ДОРУЧЕННЯ

ЗАПИС ПЕРШИЙ

Після короткої розмови з Олегом Гончарем, секретарем комсомольської організації Гайворонського тепловозового заводу, я дізналася, що всі співчани підприємства збирають матеріали про історію комсомольської організації. Вже укомплектували два томісти альбоми. Дізналася, що вже провели суботник по благоустрою піонерського табору, про те, що комсомольсько-молодіжний колектив електрослюсарів на честь 60-річчя Ленінського комсомолу зобов'язався до першого серпня виконати план трьох років і дає нині продукцію за грудневим завданням, що на заключних політзаняттях молоді робітники запропонували відпрацювати день на користь фонду миру. Заново збирають заводські новини, я ловлю себе на думці, що не розрізняю вони, ці новини. Щось єдне їх. А що саме? Подумки перебираю інформацію за інформацією. Ось оці листи перших комсомольців допомогли розшукати хлопці з локомотивно-складального цеху, секретар там Валерій Боровков. Він працює в цеху нормувальником. Ініціатором допоміг захистити зустрічний план. На суботнику хлопці разом з Боровковим працювали кожен за трьох. Бо якось так виходить, що всі діла навколо Боровкова обертаються чи без його участі не здійснюються. Хто він? Один із природжених бути в центрі життя колективу ровесників? Чи людина, яка сама, де б вона не перебувала, робить усе, щоб такий центр був? Адже без цікавих, захоплюючих справ, з яких і створюється даний центр, колектив живе не наче за інерцією — сіро, буденно. Валерій Боров-

ков завжди відкидає буденність.

Це було кілька років тому. Дільниця ремонту електроапаратури, де працював Валерій, об'єднувала кілька майстерень. Дбали про те, щоб у майстернях усе завжди було під руками, та замість зручності поруч виростили купи мотлоху. Валерій з цього приводу повіз розмову спершу з майстром, з бригадирами, а потім уже з одним слюсарем, з іншим. Ненав'язливо, між іншим, наче до слова прийшлося. А згодом визріла колективна думка: «Встановити на дільниці стенд комсомольської роботи, покінчити із захаращенням». Стенд виготовляли самі. Дуже гарний вийшов. А на стенді — розповіді про справи в труді, в комсомольському житті. Всі відразу зрозуміли, що поруч такої вітрини будь-який не порядок на робочих місцях немислимий. Неадовзі на вікнах появилися вазони з кімнатними квітами.

ЗАПИС ДРУГИЙ

Переді мною протокол засідання комітету комсомолу Олександрійського електромеханічного заводу. Привертають увагу рядки рішення: «...Від обов'язків секретаря комсомольської організації відділу звільнити, зі складу членів комітету завкому комсомолу вивести, оголосити сувору догану із занесенням до облікової картки». І всі ці покарання одному співчанинові одразу за... «спробу обманути комітет заводу».

Валерій Ф. улаштувався на завод контролером відділу технічного контролю. Працював непогано, старався. На зборах стали його відзначати. Незабаром заявив про себе хлопець і як активіст. Прийшов у комітет і попросив доручення. Доручили йому тимчасову

Одним із планових питань на ньому стояло: «Звіт про роботу організаційного сектора комітету». Звіт мав Валерій Ф. Завже виробленою традицією, перед засіданням кільком членам комітету доручили перевірити підготовлений Валерієм звіт на місцях. І тут пішло та поїхало. Що не факт — то вигадка, що не цифра — то середнє арифметичне. Словом, процентів на 80, а то й більше замість дійсності завкомові комсомолу було підсунуто «липу». І тільки після цього взялися перевіряти, як активіст-універсал виконує й інші численні комсомольські та громадські доручення.

Виявилось, що перші успіхи в ролі активіста Валерій сприйняв однобоко. Йому подобалося бути в центрі уваги ровесників, приємно було чути про себе «він усе може». Але ж успіх має й зворотний бік медалі — до нього веде діло, якому ти віддаєш свій час, енергію, знання, молодість, життя. Валерій цього не зрозумів вчасно. Навіть комсомольські збори у відділі, де він працював, скликав вранці-годи.

Згаданий історії вже чотири роки минуло. Тільки в комітеті комсомолу не поспішають списувати її в архів. Бо добрим уроком послужила вона для його членів. Одразу ж переглянули практику комсомольських доручень.

Нещодавно мені знову довелося побувати на Олександрійському електромеханічному заводі. Секретар комітету комсо-

сят процентів комсомольців мають по одному-два постійних доручення. При такій практиці легше й контроль здійснювати. Комітети взяли за правило на зборах і своїх засіданнях заслуховувати звіти комсомольців про виконання доручень.

Такі наслідки уроку чотирирічної давності. Чи не назріли такі ж уроки в інших комсомольських організаціях?

ПІСЛЯМОВА ПРО ВЧОРАШНЄ І НА ЗАВТРА

Пригадую, якось на комсомольських зборах у дев'ятому класі ми ухвалили рішення: «Покласти край громадській пасивності учнів нашого класу». Деяко категорично сформульовано, розумію тепер. Але ж вік такий був у нас: ми про все судили категорично, ніяких середин. І викликане те рішення було не стільки тим, що у багатьох із моїх однокласників не було доручень, скільки тим, що почату справу не всі доводили до кінця. Тоді на зборах наш класний керівник запропонувала: нехай пасивні самі собі виберуть доручення, які їм до вподоби.

Другого дня здивував усіх мовчазний Борис Б. В «Куточку учня» прикріпив оголошення: «Організуємо волейбольну команду 9 «А» класу. Форму мати свою. Перше тренування — завтра після уроків». Борис грав у збірній волейбольній школі, і незабаром наш клас посів призове місце на шкільній спартакіаді. Отак ми справді «поклали край» пасивності, послуховавши поради класного керівника.

Часто комсомольські ватажки, комітети самі винні в тому, що відбувається поляричний поділ співчани на так звані «актив» і «пасив». Починається це дуже просто: дали Миколі доручення — він сумлінно виконав його. Через деякий час потрібно комусь доручити, наприклад, розподілити квитки в театр. Кому? Іванові, що працює поруч Миколою? Ні, надійніше Миколі — вже одного разу не підвів. Тож і виходить часом така картина. Активіст подекуди має до десятка доручень і жодного з них не встигає до пуття виконати. А поруч нього живуть юнаки і дівчата, котрих називають пасивними, байдужими, бо на них одного разу махнули рукою, пройшли мимо них, не знайшли їм цікавої справи

навіть на короткий строк. І допустили дуже серйозний прорахунок. У звітній доповіді ЦК ВЛКСМ XVIII з'їзду Ленінського комсомолу відзначалося: «Система доручень повинна формувати і розвивати рисні якості, інтереси юнаків і дівчат, організаторські навички, виховувати їх у дусі свідомої дисципліни, готовності виконати будь-яке завдання своєї організації. Виконання доручення — закон для комсомольця».

Сьогодні молоді люди, де б вона не працювала чи вчилася, мало справно виконувати виробничі плани, одержувати добрі оцінки за знання. Якщо юнак чи дівчина не несуть ніякої відповідальності перед колективом, то коло їхніх інтересів, як правило, звужується до рамок особистого буття. А в результаті, так чи інакше, уражає кожного з них небезпечний мікроб байдужості. Мовляв, обійдеться й без мене, є он інші, перевірені, надійні.

Люди самі собою не стають пасивними. А молоді тим більш. Просто не помічені ними, хто поруч, вони переключають свою енергію на справи, які здаються їм важливішими. Хіба не розводять часом руками комсомольські ватажки, не розуміючи, чому це ударника бачили в компанії підпалювача дядечки, а недавня випускниця профтехучилища на пляжі походжає з хрестиком на ший?.. Подив зрозумілий. Тільки винні в отих відхиленнях від наших норм життя й самі ватажки. Прогледіли, обійшли увагою і ударника і випускницю.

Вчити молодь активного ставлення до життя, самовідданого служіння спільній справі — покликання комсомолу, і саме з допомогою комсомольського доручення комітети повинні виводити на орбіту активності всю молодь, а не кружляти навколо одних і тих же активістів. Доручення ж стане знаряддям виховання тільки тоді, коли хід виконання його перебуватиме весь час під контролем, коли комсомольські ватажки не забудуть підтримати добрим словом у разі успіху, допомогти в разі невдачі.

Сьогодні завдання стоїть дуже конкретно. Від кожного, кому вручено комсомольський квиток, комітети мають право і зобов'язані вимагати внесків не тільки матеріальних, а й ідейних: громадської активності, творчого неспокою. Словом, активної життєвої позиції.

О. БАСЕНКО.

Гайворон —
Олександрія.

справу — написати замітку до заводської радіогазети. Валерій охоче виконав прохання. Неадовзі знову прийшов по доручення. В комітеті комсомолу тільки раділи з того, що ось молодий спеціаліст, хороший виробничник виявився настільки свідомою людиною. А декого іноді не допросишся щось зробити після зміни. Незабаром Валерій Ф. комітет рекомендував секретарем комсомольської організації відділу. Його обрали членом комітету комсомольської організації заводу. В члені редколегії радіогазети «Ровесник» напросився сам. Згодом він був членом заводських комітетів ДТСАФ, фізкультури, членом ради молодих спеціалістів, членом правління первинної організації товариства «Знання». Де тільки яка тимчасова комісія створювалася на заводі — Валерій Ф. був там. Дивувалися його енергії.

Спокійно наближалось чергове засідання комітету комсомолу. Ніщо не передвіщало несподіванки.

молу Віктор Власенко розповів:

— Важаю, що найефективніша віддача в громадських справах тоді, коли один комсомолец має два-три постійних доручення. А більше — жди неприємностей. Тому у нас тепер понад вісімде-

ВІРІЖ І ПОКЛАДИ ДО КОНВЕРТА

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ЯКА ТВОЯ ДУМКА

ПРО ТЕ, ЩО ТИ ПРОЧИТАВ НА ЦІЙ СТОРІНЦІ? Чи маєш ти постійне комсомольське доручення? Якщо ні, то чому? Чи є у твоїй комсомольській організації пасивні комсомольці? Яким дорученням ти віддаєш перевагу — тим, що продиктовані поняттям «треба», чи тим, які тобі пропонують на власний вибір? Напиши нам про своє найперше комсомольське доручення. У чому ти не згоден з автором? Відповідь на анкету надішли на адресу: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, редакції газети «Молодий комунар».

До 60-річчя Канізького повстання

ЧЕРВОНИЙ ЧЕРВЕНЬ КАНЕЖА

Птахами відлітають у минуле роки. І не повертаються. А люди пам'ятають. Пам'ятають усе до найдрібніших деталей. Не забувають тих, хто рвав пута царизму і йшов через терни до ясних зір ленінської правди, хто виборював землю, волю і кращу долю.

Сьогодні ми подаємо спогади про Канізьке повстання. Їх автор — очевидець збройного виступу селян проти австро-німецьких окупантів і поміщиків, комсомолець 20-х років, учасник Великої Вітчизняної війни, полковник у відставці Юхим Гаврилович ВАСИЛЕНКО.

ВЕЛИКА Жовтнева соціалістична революція, ленінські декрети про мир і землю сколихнули всю країну, принесли радість трударям старої Росії, в тому числі й селянській бідноті невеликого волосного села Володимирівки. З фронтів першої світової війни після переходу влади до Рад робітничих, селянських і солдатських депутатів повернувся додому солдат старшої армії. Повернувшись з ідеями Леніна в серці.

З їхньої ініціативи в селі створили волосний революційний комітет, а при ньому — земельний відділ, головою якого обрали Д. Г. Данова. Відділ приступив до розподілу серед безземельних селян поміщицької землі, реманенту, посівного матеріалу і тяглової сили. Навколо Володимирівки, що мала 250 дворів, було шість поміщицьких економій з тисячами десятин орної землі. Більшість же селян її майже не мала. Після розподілу бідняки одержали по дві десятини на ідию. Справдилось вікове мрія моїх односельців — їм дали землю.

Але радість була недовгою. В березні 1918 року українські буржуазні націоналісти, Центральна рада разом з гетьманом Скоропадським, не втримавши влади, уклали угоду з іноземними імперіалістами. З благословення зрадників українського народу війська чужоземців окупували Україну. Заворушилися «сиривдені» поміщики. «Нахазинувалися», — сичали на селян. — За все відповісте, за все спитаємо». Неначе павуки, потягнувшись до колишніх своїх економій глотає Таранухи, Сиротинські, Лупенки. Не самі прибули, австро-угорські багнети гурували їм шлях.

Окупанти відразу ж почали розмовляти із селянами мовою грабників. Обстрілявши Володимирівку і сусідню Миронівку з польових гармат, австрійки поставили вимогу — всім дати зброю, речі, відібрати у поміщиків. І хоча у колишніх фронтовиків були приховані пістолети, гвинтівки, навіть кулемети, їх ніхто ворогові не здав.

Інтервенти пробули в селі недовго. Вважаючи, що «навели порядок», вони відбули в Єлисаветград. Те ж саме зробили й поміщики, залишивши в економіях управителів для ведення господарства. Перший «візит» окупантів у наше й інші села примусив нас, фронтовиків, задуматись над тим, як позбутися непроханих гостей. А тут і привід трапився.

На початку травня в село Павлівку нашої волості прибув у супроводі німців поміщик П. Лупенко і зажадав повернення реманенту. Селяни, природно, відмовились це зробити. Тоді чужинці за наказом Лупенка оточили село, сналили кілька хат. Зігнавши всіх до економії, вчинили звірячу розправу. Солдати били селян шомполами. Від побитів кілька чоловік померло. При цьому вороги вимагали назвати прізвища більшовиків і негайного повернення Лупенку його речей. «Утихомирюши» таким чином селян, окупанти відбули в місто. З ними пішов і Лупенко, залишивши в Павлівці брата. Тепер, мовляв, бідняки припинили, перестануть бунтувати і працюватимуть тихо в панській економії.

Але селяни думали інакше. Відчувши смак волі, яка прийшла до них із зорею Жовтня, вони не хотіли продовжувати гнути спину на глотає. Після того, як карателі полишили Павлівку, селяни вбили поміщика П. Лупенка і його помічника. Організувавши невеликий загін з колишніх солдатів-фронтовиків, вони відправили його до Канежа. Там більшовики А. Данилов, Т. Поліщук та М. Т. Сушико-Сущенко згуртували селян у бойовий загін. Де й узялася зброя, якої так і не змогли знайти окупанти. З приходом павлівців вирішено було почати виступ. А тут іще й підмога прийшла з Володимирівки, Миронівки, з Панчівської волості. Загін уже налічував близько семисот чоловік.

На той час Лупенко-молодший прийхав у свою економію з великим загonom окупантів, які привезли з собою й артилерію. Австрійки розташувалися у двох селах: головні сили з артилерією — в Арсенівці, а ескадрон гусарів — у Веселівці.

Позстанції несподівано атакували гусарів і розгромили їх, забравши коней та зброю. Після цього вони почали наступ на головні сили окупантів. Бій тривав цілий день. Ворог втратив понад п'ятсот своїх солдатів. Були жертви й серед повстанців. Увечері того ж дня селяни повернулися у свої села. Та їх тут чекало лихо. Куркулі Канежа вирішили видати організаторів повстання — більшовиків. Особливу старанність у цій підлій змові виявили староста М. Пономаренко і старшина Я. Сандуз. Частина повстанців, організатори повстання на чолі з А. Д. Даниловим змушені були піти в Чорний ліс. Озвірілі загаришки, підтримувані поміщиками і куркулями, вирішили розправитися з мирним населенням повстанців сіл.

Одного дня над селом пролягав літак. Колишні солдати відразу визначили, що цей «гість» — повітряна розвідка. А згодом інтервенти послали кіпну розвідку. Переконавшись, що основна сила повстанців відсутня, вороги посмілившали. Третього червня 1918 року дві польові дивізії окупантів оточили район повстання — села Володимирівської і Канізької волостей. Вступивши в них, карателі зганяли до одного місця всіх чоловіків. Їх зачинили переважно в церквах і під охороною мовили голодом, спрагою. Домагалися віддачі більшовиків.

Ю. ВАСИЛЕНКО,
комсомолець двадцятих років.
(Закінчення в наступному номері).

НА «МАЛОМУ СТАДІОНІ» — «СТАРТИ НАДІЙ»

СЕМИКЛАСНИКИ З СОЛГУТОВОГО — ЧЕМПІОНИ!

Як ми вже повідомляли, семикласники Солгутської середньої школи Гайворонського району представляли Кіровоградщину на перших республіканських дитячих спортивних іграх «Старти надій». Цілий місяць вони перебували в республіканському піонерському таборі ЦК ЛКСМУ «Молода гвардія». І ось повідомлення з Одеси:

— Солгутівці — чемпіони України серед команд сільських середніх шкіл у старшій віковій групі...

Найкращих результатів на «Стартах надій» досягли Віктор Ревага і Михайло Пилипшин, які підтягнулися на перекладині по 19 разів. Іван Ярвний кинув тенісний м'ячик на 56 метрів 30 сантиметрів. А Володимир Кулішенко подолав 500-метрову кросову дистанцію за 1 хвилину 26 секунд. У плавному басейні високими результатами добилися Олег Пилипшин, Тамара Гончарук і Світлана Скрипиченко.

Під час перебування в «Молодій гвардії» солгутівці відвідали одеські катаномби, зустрілися з прославленими радянськими олімпійцями, зробили прогулянку на кораблі в море.

На фото: семикласники Солгутської середньої школи — чемпіони республіки на «Стартах надій» — разом з олімпійцями.

У номері «Молодого комунара» за 6 квітня цього року під таким заголовком було вміщено критичний лист про незадовільне постачання питної води мешканцям окремих будинків по вулицях Яновського і Волкова.

«А БЕЗ ВОДИ...»

Начальник виробничого управління водопровідно-каналізаційного господарства Ю. М. ОРЛОВИЧ повідомив редакцію, що фактично водопостачання квартир верхніх поверхів будинків мікрорайону мають місце, особливо в години максимального користування водою. Таке становище склалося тому, що заводи радіовиробів і друкарських машин не виконали технічних умов на водопостачання підприємств і користуються водою для промислових потреб із загальної водопровідної мережі. У 1978—1979 роках ці заводи прокладуть водопровідні лінії вздовж проспекту «Правди» і вулиці Андріївської, внаслідок чого водопостачання верхніх поверхів житлових будинків по вулицях Волкова, Яновського та Андріївській поліпшиться.

не виконали технічних умов на водопостачання підприємств і користуються водою для промислових потреб із загальної водопровідної мережі. У 1978—1979 роках ці заводи прокладуть водопровідні лінії вздовж проспекту «Правди» і вулиці Андріївської, внаслідок чого водопостачання верхніх поверхів житлових будинків по вулицях Волкова, Яновського та Андріївській поліпшиться.

Комсомольський обов'язок — поповнювати ряди друзів природи, зацікавлено брати участь у примноженні багатств і краси радянської землі. Той, хто руйнує природу, руйнує не тільки головний свій дім, а й власну особистість.

(Із звітної доповіді Центрального Комітету ВЛКСМ XVIII з'їздові комсомолу).

ження цього багатства. Навпаки, подекуди спостерігається незвезла картина.

В урочищі «Сірий байрак», що в Олександрівському районі, на 116 гектарах довгий час не ведеться ніяких лісгосподарських робіт. Землі ці належать колгоспові «Прогрес». Він у лісовому масиві робить літній табір для худоби, а тому значну частину лісу потравлено худобою. Скажемо відверто, його доля викликає серйозний побоювання. Урочищу «Георгіївський гай», площа якого становить понад 2500 гектарів, «позвезло» більше. Цей масив має трьох господарів: колгоспи «Іскра» та імені Кірова і держлісфонд. Але з часу створення масиву руки людини не зробили тут нічого хорошого й корисного. Дерева уражені вусачами, короїдами, златками та іншими шкідниками. Колгосп «Іскра» на 25 гектарах вирубував уражені дерева, але не вивіз їх з лісу. Створилася загроза виникнення пожеж та розмноження шкідників.

Не кращі справи і в Компаніївському районі. В колгоспі імені Леніна 20 гектарів лісових насаджень винищили вівці. Загинули лісосмуги в колгоспах імені Димитрова, імені Петровського, «Україна». Питанням нехлюйського ставлення до природи вже займався районний комітет народного контролю.

Хто лісові друг?

А в Новомиргородському районі зробили перелік лише в чотирьох господарствах: перевіряти далі не було сенсу, бо картина повторювалася. Під час життя від заїздів техніки загинуло чимало лісу.

Погано те, що голови колгоспів і директори радгоспів свято вірять: збереження дерев — чиясь справа, не їхня. Отож і засівають лісосмуги сільськогосподарськими культурами, свідомо призводячи посадки до загибелі.

Пізно виділяють площі для підготовки ґрунту під захисні смуги, а трапляється, що навесні вже підготовлені під посадку ділянки змінюють іншими, зораними під звичайний зяб. Радгоспні ж ліси взагалі занедбані. Багато років тут не садять дерев, а існуючі поступово гинуть.

Більша частина вини, звичайно, лежить на господарських керівниках. Але давайте пориємось у планах роботи комсомоль-

ських «проектористів» села. Чи часто зустрінемо в них пункт, у якому говориться про рейд-перевірку збереження лісозахисних смуг? Такою дріб'язковою справою видається це молодим дозорцям. Готуючись до суботників, юнаки і дівчата планують озеленити свої села і селища. Це прекрасно. Однак про зачухлі деревця в степу, мабуть, рідко хто задумується. А варто б, аде для степової Кіровоградщини розбазарювання зеленого багатства — надто дорога розкіш.

Наш дім — це не тільки село з тополями обід дороги. Це вся наша земля. З полями в обрамленні лісосмуг.

Наш дім — це не тільки село з тополями обід дороги. Це вся наша земля. З полями в обрамленні лісосмуг.

Наш дім — це не тільки село з тополями обід дороги. Це вся наша земля. З полями в обрамленні лісосмуг.

Г. ПЕТРЕНКО,
старший інженер лісових культур обласного управління лісового господарства.

М. ЛИТВИНОВ,
громадський інспектор обласного відділення Товариства охорони природи.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

ДЕЛЕКИ.

Фото М. ПАТСКІНА.

Тризсофь учитися!

**Запрошують
інституту,
технікуми,
училища**

Середнє міське професійно-технічне училище № 1 м. Шуї Івановської області

НАБИРАЄ УЧНІВ НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

До закладу приймають дівчат віком 15—17 років: із семирічною освітою — для навчання спеціальностей: ткаля, прядильниці, контролер якості готових тканин. Строк навчання — 3 роки. Одночасно з професією учні дістають середню освіту;

з освітою за 8—10 класів — для навчання спеціальностей: ткаля, знімачка прями, контролер якості готових тканин, металознавця. Строк навчання — 10 місяців.

Учні на період навчання забезпечують безплатним триразовим харчуванням, одягом, підручниками, інструментами — і гуртожитком.

Під час виробничого навчання учні одержують 50 процентів від заробітку. Дітям, які втратили опіку

батьків, дітям інвалідів Великої Вітчизняної війни першої і другої груп та круглим сиротам виплачують стипендію.

Час навчання в закладі зараховується в трудовий стаж.

Початок занять з 1 вересня.

Вступники подають свідоцтво про освіту, паспорт або свідоцтво про народження, характеристику зі школи, 6 фотокарток розміром 3×4 см, медичну довідку, довідку з місця проживання і про склад сім'ї.

Адреса училища: 155600, м. Шуя Івановської області, вул. Вокзальна, 2. Телефони: 2-32-65, 2-31-61.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське профтехучилище обласного побутоуправління

ПРИЙМАЄ УЧНІВ

НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

закрійник чоловічого, жіночого й дитячого верхнього одягу, закрійник жіночого й дитячого легкого плаття і чоловічих сорочок (на ці спеціальності приймають кравців обох статей з досвідом роботи не менше трьох років, що мають освіту за 10 класів. Строк навчання — 1 рік), кравець чоловічого, жіночого й дитячого верхнього одягу, в'язальниця виробів верхнього трикотажу та пологна на плоскостановних машинах з умінням виконувати шиття і ремонт трикотажних виробів, заготовщик верха взуття з кваліфікацією взуттєвника по індивідуальному шиттю взуття, годинникар — майстер по ремонту годинників з умінням виконувати граверні роботи, перукар широкого профілю (чоловічий і жіночий), фотограф широкого профілю (на ці спеціальності приймають юнаків і дівчат з освітою за 8—10 класів, залежно від вибраної спеціальності. Строк навчання — 2 роки).

Учні одержують стипендію в розмірі 20 карбованців на місяць, а інгородні — й квартирні. Під час виробничої практики учні одержують третину зареєстрованих грошей. Час навчання в училищі зараховується до загального трудового стажу.

Вступники подають заяву на ім'я директора училища, направлення міськ(рай)побутокомбінату із зазначенням вибраної спеціальності, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт, документ про освіту, характеристику, довідку з місця проживання, про склад сім'ї та медичну (форма № 286), три фотокартки розміром 3×4 см.

Приймання документів — по 25 серпня. Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: 316013, м. Кіровоград, пров. Великописківський, 2. Тел. 3-20-17. Іхати всіма видами транспорту до зупинки «Автовокзал».

ДИРЕКЦІЯ.

Черкаське середнє професійно-технічне училище № 1

НАБИРАЄ УЧНІВ

НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Училище дає середню освіту і кваліфікацію будівельника за спеціальностями:

маляр (строк навчання — 3 роки),
штукатур-плитковик-ліщувальник (3 роки),
столяр (3 роки),
муляр — монтажник конструкцій (3 роки),
слюсар-електромонтажник (3 роки),
муляр (1 рік),
штукатур (1 рік),
теплар (1 рік).

Приймають юнаків і дівчат віком від 15 років з освітою за 8—10 класів.

Учні забезпечують харчуванням, одягом і гуртожитком. Під час проходження практики учням виплачують третю частину їхнього заробітку.

Після закінчення училища всі випускники дістають призначення на роботу в м. Черкаси і мають право продовжувати навчання в середніх та вищих навчальних закладах.

Вступники подають заяву, свідоцтво про народження (в оригіналі), свідоцтво про освіту (в оригіналі), довідку про щеплення, три фотокартки розміром 3×4 см, довідку (форма № 25-ю).

Початок занять з 1 вересня. Зустріч з батьками заархованих відбудеться 31 серпня о 14 годині.

Адреса училища: м. Черкаси, вул. Шевченка, 333.

Іхати автобусами №№ 1, 5, 11, 15 і тролейбусом № 1 до зупинки «Вулиця Седова», тролейбусами №№ 2, 4, 7 — до зупинки «Вулиця Енгельса». Телефон 3-50-46.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське міське середнє професійно-технічне училище № 4 по підготовці кваліфікованих робітників із середньою освітою

ПРИЙМАЄ НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
УЧНІВ

НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

токаря (строк навчання — 3 роки. Приймають чоловіків і жінок з освітою 8 класів),

слюсар-ремонтник по ремонту промислового устаткування (строк навчання — 3 роки. Приймають чоловіків з восьмирічною освітою),

слюсар-інструментальник по виготовленню і ремонту штамів, пристосувань і прес-форм (строк навчання — 3 роки. Приймають чоловіків з восьмирічною освітою),

слюсар-сантехнік по монтажу систем опалення, водопроводу, газопроводу та інших систем (строк навчання — 3 роки. Приймають чоловіків з восьмирічною освітою).

Всіх учнів забезпечують триразовим харчуванням, обмундируванням і спецодягом. Крім того, вони одержують 33 проценти від зарплати під час виробничої практики.

Вступники до груп слюсарів-сантехніків забезпечують благоустроєм гуртожитком.

По закінченні училища всім випускникам видають диплом про середню освіту з присвоєнням розряду.

Ті, що закінчили училище з відзнакою, мають право на вступ до технікумів і вузів поза конкурсом.

Початок занять з 1 вересня.

Вступники подають заяву на ім'я директора, свідоцтво про народження або паспорт, характеристику зі школи, свідоцтво про освіту, довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), 6 фотокарток розміром 3×4 см.

Приймання документів — щодня, крім неділі, з 8 по 16 годину.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтневої революції, 20. Телефони: 7-25-91, 7-05-61.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське професійне торговельне училище

ПРИЙМАЄ УЧНІВ

НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

до груп з дворічним строком навчання по підготовці продавців продовольчих товарів, продавців промислових товарів; до груп з річним строком навчання — контролерів-касірів промтоварів, контролерів-касірів продтоварів, продавців промислових товарів, продавців продовольчих товарів.

Приймають без екзаменів юнаків і дівчат, що закінчили 8, 9, 10 класів, і звільнених у запас воїнів Радянської Армії.

Учні забезпечують стипендією в розмірі 32 карбованців на місяць, а звільнених у запас воїнів — 60 карбованців. Строк навчання для тих, що закінчили

8 класів — 2 роки, 10 класів — 1 рік. Час навчання зараховується до загального трудового стажу.

Вступники подають заяву із зазначенням вибраної спеціальності, характеристику, свідоцтво про народження (копія) або паспорт (пред'являють особисто), документ про освіту, довідку з місця проживання, медичну довідку (форма № 286), три фотокартки розміром 3×4 см.

Приймання документів — з 15 травня по 15 серпня. Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: 316012, м. Кіровоград, вул. Василенка, 5. Іхати до училища автобусами №№ 5, 20, 29 або тролейбусами №№ 2, 4, 5 до зупинки «Швейна фабрика».

ДИРЕКЦІЯ.

Знам'янське середнє МНТУ № 3

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Училище готує кваліфіковані кадри з середньою освітою з таких спеціальностей:

Електрогазоварювальники,
Електромонтажники світлопальних і силових установок.

Монтажники по тепловим і водяним магістралям.

Машиністи і кранівники кранів мостових, козлових та інших.

Малярі по ельфрейно-живописним роботам.

Малярі-монтажники.

Строк навчання на ці спеціальності — 3 роки.

Тим, хто закінчив училище в групах з середньою освітою, видається диплом про середню освіту з присвоєнням розряду по професії.

Училище готує кваліфіковані кадри по програмі професійно-технічних училищ:

Облицювальники плитковики-штукатур;
столярні будівельні. Строк навчання 2 роки.
Електромонтажники;
електрослюсарі;
малярі-монтажники;
електрогазоварювальники. Строк навчання 1 рік.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 20308.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Зам. № 228.

Тираж 59 200.

Індекс 61197.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.

РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ «МОЛОДОЙ КОМУНАР» ТЕРМІНОВО ПОТРЕБЕН КОРЕКТОР. ЗВЕРТАТИСЯ НА АДРЕСУ: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, або по телефону № 2-45-35.